

त्वात् नद्यां स्त्री । निरुक्ते च अजिरेति न ऋनामिपठितम्
अभिभेदे पु० तदपत्यम् शुक्ला० ढक् । आजिरेयः तद-
पत्ये पु० स्त्री । उत्करा० ङ । अजिरोयः तत्सम्ब-
न्धिनि लि० ।

अजिरादि व० पाणिनिना संज्ञायां सप्तपि दीर्घविधौ
पर्युदक्ते शब्दसमूहे सच गणः अजिर, खदिर, पुलिन,
हंस, कारण्डव, चक्रवाक इति । अजिरवती । तद्विज्ञे
तु अमरावतीति ।

अजिह्वा लि० हा-मन् द्वित्वालोपौ ततः न० त० । सरले
“अजिह्वामशठां शुद्धां जीवेद्विज्ञाणजीविकामिति” पुरा० ।
अजिह्वग पु० अजिह्वं सरलं गच्छति गभ-ङ् । वाणे ।
“वेगवज्जिरजिह्वगैरिति” । सरलगामिनि लि० । “व्रजेहि-
शमजिह्वग” इति ।

अजिह्व पु० जि-वन् ङक् च जिह्वा रसना सा नास्ति यस्य
व० । भेके । तेषां जिह्वाशून्यत्वसंज्ञं भारते आनु० ।
“उवाच देवान् मण्डूको रसातलतलोत्थितः । रसातलतले
देवा ! वसत्यनिरिति प्रभो ! । सन्तापादिह सन्तापः पावक
प्रभवादहम् । स संसृप्तो जले देवा ! भगवान् हव्यवाहनः ।
अपः सं सृज्य तेजोभिस्तेन सन्तापिता वयम् । तस्य दर्श-
नमिदं वो यदि देवा ! विभावसोः । तत्त्रैमध्विगच्छध्वं
कार्थ्यं वो यदि वज्रिना । गमयतां साधयिष्यामो वयं ह्यग्नि-
भवात् सुराः ! । एतावदुक्त्वा मण्डूकस्त्वरितो जलमाविशत् ।
ऊताशनस्तु बुभुधे मण्डूकस्य च प्रैशुनम् । शयाप स
तमासाद्य न रसान् वेत्स्यसीति वै । तं वै संशुज्य शपेन
मण्डूकं त्वरितो ययौ । अन्यत्र वासाय विभुर्न चात्मा-
नमदर्शयत् । देवास्तनुपहृष्टकुर्मण्डूकानां भृगून्सम ! ।
यत्तच्छृणु महाबाहो ! गदतो मम सर्वशः । अग्निशापाद-
जिह्वापि रसज्ञानवह्निवृताः । सरस्वतीं वज्रविधां यूय-
ञ्छोश्चारयिष्यथ । विषवासगतांश्चैव निराहारानचेतसः ।
गतास्तनपि संशुष्कान् भूमिः सन्धारयिष्यति । तमोघना-
यामपि वै निशायां विचरिष्यथ इति” । जिह्वाशून्ये लि० ।
अजीकव अज्या शरक्षेपणेन कं ब्रह्माणं वाति प्रीणाति वा-क ।
शिवघनुभि । [आजीगर्तस्तदपत्ये पु० स्त्री ।
अजीगर्त अज्यै गमनाय गर्तमस्य । सर्पे । वाह्या० इज् ।
अजीर्ष न० जृ-भावे क्त न० त० । जठराग्निसाम्येन भुक्ता-
न्नादेरपाके, न० ७ व० । रोगभेदे । “भवेदजीर्षं प्रति
यस्य गङ्गा क्षिप्रस्य जनोर्ब्रह्मिनोऽक्षत्वात् । पूर्व्यं सगु-
ण्डीमभयामशङ्कः संमास्य भुङ्गीत हितं हि पश्यमिति”

चक्र० । “अजीर्षं भेषजं वारि जीर्षं वारि अलप्रदमिति”
वैद्यकम् । कर्त्तरि क्त जीर्षोऽङ् । तद्विज्ञे लि० ।

अजीव लि० नास्ति जीवो जीवनं वा यस्य । जीवरहिते
घटादौ, ऋते, जन्तुमात्रे च ।

अजीवनि स्त्री न-जीव-अनि । आकुशयमाने जीवनाभावे
निन्दितजीवने च “अजीवनिस्तव भूयात्” इति सुश्रु० ।
“तस्य भूयादजीवनिरिति” ।

अजुर लि० अज-कुरच् व्यभावः । वेगशीले वलवति “अवक्र-
क्षिणं दृषमं यथाजुरमिति” वेदः ।

अजेय लि० जेतुमशक्ये जि-यत् न० त० । जयायोग्ये । अजे-
याख्ये हते न० । “पिबेदुहृतमजेयाख्यमिति” वैद्यकम् ।

अजैकपाद (द्) पु० अजस्य अङ्गस्य एकः पाद इव पादो
यस्य उपमा० व० न पादस्यन्याकारलोपः । इन्द्रविश्वे,
तद्देवताके पूर्वभाद्रपदनक्षत्रे च । पाञ्चदशेन समासे
अजैकपादपि तत्कार्यं । “वीरभद्रश्च १ शम्भुश्च २ गिरीशश्च ३
महायशः । “अजैकपाद (४) ह्रीर्बुधः ५ पितामही ७
चापराजितः ७ । भुवनाधीश्वरश्चैव ८ कपाती च ९
विश्वाम्भते ! स्थाणु १० भर्गश्च ११ भगवान् रुद्राश्चैका-
दश स्मृता” इत्युक्तेषु एकादशसु रुद्रेषु मध्ये चतुर्थे रुद्रे ।
अन्यत्र तु अजैकपादाह्विर्बुधा ३ विष्णुपाशश्च ४ देवतः ५ ।
हरश्च ६ वज्ररूपश्च ७ । तत्प्रभकश्च ८ सुरेश्वरः ९ । रुद्रा
एकादश प्रोक्ता जयन्त १० आभाराजितः ११ इत्येवं
तद्भेदाः । एतेषामेव ध्यानानि वक्ष्यन्ते । तेन अज
इति नामान्तरं एकपादिति च नामान्तरमिति इष्टव्यम् ।
“तेन अजनामा महाभद्रम्” इत्यादि अजस्य ध्यानम् ।
“एकपादाभिधो विमोक्षादि” एकपादस्य ध्यानमिति वक्ष्यते
अज्जुका स्त्री अर्जयति या सा अर्जि-जक, पु० रकारस्य
जत्वम् । वेद्यायाम् । नाथ एवाश प्रयोगः नाथ्यत्वात् ।
अज्जुमटा स्त्री अजति दोषं क्षिपति अज्-क्षिप् अटति
संशुन्यते अट-अच् ततः कर्म० पु० कृत्यवीभावभावः ।
(भ'इ आमला) इति प्रसिद्धे उक्ते ।

अज्जुल न० अज्जति किप् अज् इति विशिष्यति इज्-अच्
कर्म० पु० न कृत्यम् । अज्जोदिमये मतिबोधायुधमति-
रोधने (ठाक) इति ख्याते फलके ।

अज्ञ लि० न जानाति ज्ञा-क न० त० । ज्ञानशून्ये चैतन्य-
शून्ये, विशेषज्ञानशून्ये, मूर्खे, वेदान्तिमतसिद्धाज्ञान-
रूपसदार्थवति च । तैर्हि अहमस्य इत्यनुभवस्य अज्ञानविष-
यत्वं स्वीक्रियते अज्ञानञ्च न ज्ञानाभावः किन्तु पदार्थान्तरं